

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen inte bedömde sökandens rättsliga, faktiska och ekonomiska situation korrekt.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen felaktigt bedömde att sökanden och Servier var faktiska eller potentiella konkurrenter i den mening som avses i artikel 101 FEUF.
3. Tredje grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens felaktiga slutsats, att patentavtalet som ingåtts mellan sökanden och Servier hade en sådan konkurrensbegränsande verkan som anges i artikel 101.1 FEUF, grundar sig på en felaktig bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheterna, såväl som på en felaktig tillämpning av den fastslagna principen om ett konkurrensbegränsande syfte.
4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen åsidosatte sökandens rätt till försvar genom att på ett inkonsekvent sätt tolka överlåtelse- och licensavtalet och felaktigt bedömde att överlåtelse- och licensavtalet syftar till att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF.
5. Femte grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning då den ansåg att de avtal som sökanden och Servier ingått hade en sådan konkurrensbegränsande verkan som anges i artikel 101.1 FEUF.
6. Sjätte grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen misslyckades med att göra en korrekt bedömning av de argument som sökanden anfört avseende artikel 101.3 FEUF.

Talan väckt den 18 september 2014 — Europeiska miljökontoret mot kommissionen

(Mål T-685/14)

(2014/C 431/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska miljökontoret (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten S. Podskalská)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut Ares (2014) 2317513 av den 11 juli 2014 som förklarade att sökandens begäran om omprövning av kommissionens beslut 2014/2002 final av den 31 mars 2014 avseende Bulgariens anmälan av den nationella övergångsplan som anges i artikel 32 i Europaparlamentens och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp inte kunde tas upp till prövning,
- ogiltigförklara kommissionens beslut C 2014/2002 final av den 31 mars 2014 avseende Bulgariens anmälan om den nationella övergångsplan som anges i artikel 32 i Europaparlamentens och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens beslut Ares (2014) 2317513 av den 11 juli 2014 åsidosätter artikel 17 FEU, artiklarna 2.1 g och 10 i förordning (EG) nr 1367/2006, FN/ECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen), i förening med rådets beslut av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Århuskonventionen (2005/370/EG).
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att kommissionens beslut C 2014/2002 final av den 31 mars 2014 åsidosätter artikel 17 FEU, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, kommissionens genomförandebeslut 2012/115/EU av den 10 februari 2012 avseende bestämmelser om nationella övergångsplaner som beslut 2010/75/EU hänvisar till, Århuskonventionen, i förening med rådets beslut av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Århuskonventionen (2005/370/EG), direktiv 2001/42/EC om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa.

**Överklagande ingett den 12 september 2014 av Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) av den dom som personaldomstolen meddelade den 2 juli 2014 i mål —
Psarras mot Enisa**

(Mål T-689/14P)

(2014/C 431/59)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) (ombud: advokaterna P. Empadinhas och C. Meidanis)

Övrig part i målet: Aristidis Psarras (Candia, Grekland)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den dom som personaldomstolen meddelade den 2 juli 2014 i mål F-63/13 i dess helhet,
- ogilla samtliga yrkanden som Aristidis Psarras framförde i mål F-63/13,
- förplikta Aristidis Psarras att ersätta rättegångskostnaderna, såväl för förfarandet i personaldomstolen som i tribunalen,

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen missförstod omständigheterna vad gäller händelserna den 4 maj 2012 och under den därpå följande perioden. Dessutom gjorde personaldomstolen sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vad gäller artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 47 i anställningsvillkor för övriga anställda, jämförda med artikel 59 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen.